

การออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีน

The Design of Group Process-Based Learning Method in Teaching and Learning a Chinese Reading Course

ไพรินทร์ ศรีสินทร

Pairin Srisinthon

อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

Lecturer of Chinese Department, Walailak University

E-mail: pairinxu@gmail.com

บทคัดย่อ

การเรียนรู้แบบกลุ่มจัดเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอีกวิธีหนึ่ง โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างเหมาะสม เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอนด้วยวิธีการดังกล่าวในรายวิชาการอ่านภาษาจีน ย่อมทำให้การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บทความวิจัยนี้ศึกษาการออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีน และอภิปรายกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน ผลการวิจัยยังพบว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจการเรียน และสนุกสนานในการเรียน และได้ฝึกทักษะทางสังคมไปด้วย

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบกลุ่มวิชาการอ่านภาษาจีน นักศึกษาเอกภาษาจีนการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

Abstract

The group process-based learning is one of student-centered learning method. It focuses on cooperative learning and each student's responsibility. Designing and developing this teaching model in Chinese reading course is a strategy that aiming at teaching Chinese effectively as a foreign language. This study designed as a classroom-based research project aimed to explore the process of designing and developing group process-based learning in Chinese reading course and discussed suitable learning and teaching for the learners. The findings of the research showed that group process-based learning model stimulated students' interest and enthusiasm. It enhances students' satisfaction with their learning experiences and skills needed for effective social interactions.

Keywords: Chinese major students, Chinese reading course, Group Process- Based learning, Student – centeredness

1. บทนำ

พัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนในไทยมีลักษณะค่อนข้างพิเศษต่างจากภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เมื่อรัฐบาลในอดีตของไทยถือว่าการเรียนภาษาจีนมีผลต่อความมั่นคงของชาติ อันเป็นผลมาจากการแบ่งแยกช่วงสงครามเย็น และรัฐบาลยุคนั้นได้สรุปว่าเป้าหมายประการหนึ่งของการสอนภาษาจีนคือ หนทางเผยแพร่ลัทธิการเมือง อันจะเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ทำให้ทางการเข้มงวดต่อการเรียนการสอนภาษาจีน และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ต้องพบข้อจำกัดมากมายในการเปิดทำการเรียนการสอนภาษาจีน การเรียนการสอนภาษาจีนในไทยจึงอยู่ในสภาวะลุ่ม ๆ ดอน ๆ ขาดความต่อเนื่อง และเป็นภาษาต่างประเทศเพียงภาษาเดียว ที่สภาความมั่นคงแห่งชาติต้องรับภาระจากกระทรวงศึกษาธิการในการตัดสินใจว่าควรอนุญาตให้เปิดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาหรือไม่ จนกระทั่งนโยบายความมั่นคงแห่งชาติของไทยต่อจีน (พ.ศ.2541-2543) ได้ระบุให้พัฒนาความร่วมมือกับจีนด้านวิทยาศาสตร์ วิชาการและเทคโนโลยีให้ก้าวหน้าควบคู่ไปกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจ เท่ากับเป็นการเปิดเสรีให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนได้อย่างกว้างขวาง และไม่ถือเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติอีกต่อไป

นับแต่นั้นมา การเรียนการสอนภาษาจีนในไทยก็ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งกระทรวงศึกษาธิการของไทยได้ประกาศแผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการระยะเวลา 4 ปี (พ.ศ.2548-2551) หมวด 3 การเพิ่มมาตรฐานและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) ซึ่งระบุเป้าหมายไว้ประการหนึ่งว่า ให้พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกแห่งยุคโลกาภิวัตน์ และภาษาต่างประเทศย่อมถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันดังกล่าว

นโยบายและมาตรการในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาในมหาวิทยาลัยของทบวงมหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2535-2539) เป็นนโยบายสำคัญที่กำหนดให้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งนอกจากมีศักยภาพในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่สื่อสารได้แล้ว ยังเปิดโอกาสให้ศึกษาภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 ในระดับที่สื่อสารได้เช่นกัน โดยส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเปิดวิชาภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ และภาษาประเทศเพื่อนบ้านเช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาลาว ภาษาเขมร เป็นวิชาเอกและโทในระดับปริญญาตรี นับจากนั้นมาสถาบันอุดมศึกษาในไทยต่างยึดถือแนวทางดังกล่าวและทยอยเปิดสอนภาษาจีนกันเป็นจำนวนมาก

ผู้วิจัยทำงานด้านการเรียนการสอนภาษาจีนมาเป็นเวลาหลายปี พบว่าการสอนผู้เรียนในศตวรรษใหม่เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมากการเรียนการสอนเปลี่ยนจากผู้สอนเป็นหลักมายึด “ผู้เรียน” เป็นศูนย์กลาง ทำให้ต้องแสวงหากระบวนการให้เหมาะกับยุคสมัยอยู่ตลอดเวลา ขณะที่การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศในบริบทสมัยใหม่เป็นรายวิชาที่เน้นการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นแทบทุกรายวิชาควรมีการบูรณาการทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารให้ครบถ้วนทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน การออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุจุดหมายในการใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญซึ่งต้องคำนึงถึงหลังจากได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและรูปแบบการเรียนการสอนต่าง ๆ แล้วพบว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่น่าจะเหมาะกับการเรียนการสอนในปัจจุบัน เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกเน้นการปฏิบัติงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน

ทิงนา แชมมณี (2556, น.144) ได้ให้นิยามการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการกลุ่มไว้ว่า คือ “การดำเนินการเรียนการสอนโดยที่ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม พร้อมทั้งสอนและฝึกแนะนำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงานกลุ่มที่ดีควบคู่ไปกับการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์”

Xiaotang (2014) เห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกลุ่มมีลักษณะพิเศษคือ เน้นวัสดุอุปกรณ์กับกิจกรรมในการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทจริง เรียนรู้ภาษาผ่านภาระงาน ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และยึดการสื่อสารด้วยภาษาให้เข้าใจเป็นหลัก

Tang (2012) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนแบบกลุ่มไว้ว่า เป็นกลวิธีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มย่อยที่มีความสามารถต่างกัน มีเป้าหมายร่วมกัน และอาศัยผลงานส่วนรวมเพื่อรับผลสำเร็จร่วมกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน มุ่งให้ความสำคัญต่อมอบภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้

การนำกระบวนการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มมาใช้ในรายวิชาการอ่านภาษาจีน จึงถือเป็นการปฏิรูปการเรียนการสอนที่เคยมีมาแต่เดิม ทั้งนี้จำเป็นต้องมีหลักในการออกแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถและบริบทผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น มีหลักสำคัญที่ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ไม่ใช่ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดเพียงฝ่ายเดียวเหมือนในอดีต การออกแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบมีอยู่หลายรูปแบบ เช่น การออกแบบการเรียนการสอนตามแบบจำลองของ Reiser and Dick (1996) แบบจำลองของ Dick and Carey (2001) เป็นต้น ซึ่งบทความนี้ได้ใช้รูปแบบที่ได้รับความนิยมทั่วไปได้แก่รูปแบบของ ADDIE MODEL ของ Kruse (2002) ประกอบไปด้วยกระบวนการทั้งหมด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์คือขั้นการเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน เนื้อหาบทเรียน การวัดและประเมินผล 2) การออกแบบ เป็นขั้นการออกแบบเนื้อหาที่จะใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน การนำเสนอบทเรียนและแบบทดสอบ 3) การพัฒนา คือ เลือกนำรูปแบบการเรียนการสอนมาใช้ให้เหมาะสมในห้องเรียนหลังจากที่ได้วิเคราะห์ผู้เรียนและออกแบบเนื้อหาแล้ว 4) การนำไปใช้ เป็นการนำรูปแบบที่เตรียมไว้มาใช้ในการเรียนการสอน และ 5) การประเมินผล คือขั้นประเมินผลผู้เรียน เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีน
2. อภิปรายกระบวนการเรียนการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มให้เหมาะสมกับผู้เรียน
3. ศึกษาผลการใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีนและผลสะท้อนกลับของผู้เรียนผ่านการประเมินผลการสอน

3.วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่ม

3.2 ออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีนตามรูปแบบ ADDIE MODEL ดังนี้

3.2.1 ขั้นวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาการอ่านภาษาจีน จุดมุ่งหมายของรายวิชา ตลอดจนสอบถามอาจารย์สอนภาษาจีนในหลักสูตรที่เคยสอนนักเรียนมาก่อนเพื่อจะได้ทราบระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียน เพื่อนำมาคัดเลือกตำราหรือเอกสารประกอบการสอนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการออกแบบกิจกรรมด้วย วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย จากการศึกษาพบว่ารายวิชาการอ่านภาษาจีนต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและสะสมคำศัพท์ภาษาจีนเพิ่มขึ้นจากบทความคัดสรรต่างๆ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ประโยคและจับใจความเนื้อเรื่องที่อ่านได้ด้วยตนเอง ดังนั้นเนื้อหาที่จะนำมาประกอบการเรียนการสอนจึงควรเป็นบทความที่ไม่ยากเกินไปนัก เนื่องจากเป็นวิชาการอ่านในระดับต้น และนักศึกษาที่เรียนรายวิชานี้เพิ่งเริ่มต้นเรียนวิชาเกี่ยวกับการอ่านในชั้นปีที่ 2 ขณะที่ระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนอยู่ในระดับกลางช่วงต้น

3.2.2 ขั้นออกแบบและขั้นพัฒนาเป็นขั้นตอนที่ทำไปพร้อมๆ กันหลังจากวิเคราะห์ผู้เรียน และเนื้อหาวิชาแล้ว ผู้สอนจึงออกแบบการเรียนการสอนและจัดเตรียมเอกสารประกอบการสอน

3.2.3 ขั้นนำไปใช้ หลังจากได้ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้นำรูปแบบการเรียนรู้อย่างเป็นระบบมาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน หลังจากนั้นจึงดำเนินการประเมินผล

3.3 จัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มให้นักศึกษาเอกภาษาจีน ชั้นปีที่ 3 ในภาคการศึกษาที่ 1/2560

3.4 สังเกตผลการใช้วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีนและผลสะท้อนกลับของผู้เรียนผ่านการประเมินผลการสอน

4.ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีนในภาคเรียนที่ 1/2560 ด้วยรูปแบบของ ADDIE MODEL ได้ผลการวิจัยดังนี้

4.1 หลังจากได้วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชาและผู้เรียนแล้วจึงได้เตรียมเอกสารการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน ได้บทเรียนจำนวน 6 บท ได้แก่ 1) พบกันระหว่างทาง 2) อีเมล 3) ไปกัตตาคาร 4) เปลี่ยนผ้าเป็นว้าว 5) ข้อความสั้นทางโทรศัพท์ 6) พูดถึงความซน แต่ละบทเรียนประกอบไปด้วยบทสนทนาและบทอ่าน 2-3 บท พร้อมตัวอย่าง รูปแบบประโยคและสำนวนจีนที่ใช้ในชีวิตประจำวันกับแบบฝึกหัดท้ายบททั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาจีนด้วยการนำกระบวนการกลุ่มเข้ามาประยุกต์ใช้ ก่อนอื่นได้กำหนดการประเมินผลเป็น 3 ส่วน คือ คะแนนเก็บ สอบกลางภาคและปลายภาค และนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มมาใช้ในการเรียน โดยวัดและประเมินผลเป็นคะแนนเก็บ ภาระงานที่จะให้ผู้เรียนได้ทำเป็นกลุ่มแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การรายงานหน้าชั้นเรียนและการทำ Mind Map บางบทเรียนตามความเหมาะสม

4.2 หลังจากได้ออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ได้นำรูปแบบการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมาใช้ในห้องเรียน โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ก. ขึ้นเตรียมความพร้อมและอธิบายข้อตกลงในการเรียนในสัปดาห์แรก ผู้สอนได้แจ้งให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับจุดประสงค์รายวิชา และวิธีประเมินผล ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนที่จะใช้ในรายวิชา โดยได้อธิบายรูปแบบกระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนทราบ และให้ผู้เรียนได้จัดการแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละประมาณ 4-6 คนพร้อมตั้งชื่อกลุ่มให้เรียบร้อยแล้วนำรายชื่อส่งผู้สอนจากนั้นได้มอบหมายภาระงานที่ต้องใช้เวลาเตรียมการ คือ การแสดงบทบาทสมมติ ให้ผู้เรียนจับฉลากเลือกนิทานหรือเทพนิยายจีนที่ได้จัดเตรียมไว้ จากนั้นแต่ละกลุ่มต้องไปหาเนื้อหาบทนิทานหรือเทพนิยายเพื่อนำมาแสดงในสัปดาห์ถัดไป

ข. ขึ้นสอน อยู่ในระหว่างสัปดาห์ที่ 2-12 มักจะเริ่มด้วยการแสดงบทบาทสมมติของแต่ละกลุ่ม ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปจนครบ เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจผู้เรียน จากนั้นจึงนำผู้เรียนเข้าสู่บทเรียนด้วยการตั้งคำถามหรือพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียน ให้ผู้เรียนได้อ่านบทความคร่าวๆ และอาจให้แต่ละกลุ่มทำ Mind Map บางบทความ เพื่อให้ผู้เรียนจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่จะอ่านให้ได้ พร้อมทำแบบฝึกหัดท้ายบท แล้วผู้สอนจึงอธิบายเนื้อหาและเฉลยคำตอบแบบฝึกหัด นอกจากนั้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจหลักการของ Mind Map ได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนได้มอบภาระงานให้อ่านหลักการสำคัญและวิธีการเขียน Mind Map ซึ่งเขียนด้วยภาษาจีนเพื่อเป็นการขยายวงคำศัพท์ของผู้เรียน และนำมารายงานหน้าชั้นเรียนด้วย

4.3 ขึ้นประเมินผล ผู้สอนวัดและประเมินผลของกระบวนการกลุ่มเป็นคะแนนเก็บระหว่างภาคเรียน โดยพิจารณาจากผลงานของแต่ละกลุ่มในรูปแบบการแสดงบทบาทสมมติ การรายงานหน้าชั้นเรียน ภาพ Mind Map ที่สรุปเนื้อหาบทความ และแบบฝึกหัดที่แต่ละกลุ่มทำ ทั้งนี้คะแนนในส่วนของการแสดงบทบาทสมมติ ได้ให้ผู้เรียนทุกกลุ่มประเมินกันเองด้วย และบางครั้งได้ให้ผู้เรียนประเมินภาพ Mind Map ของกลุ่มอื่นๆ โดยผู้สอนได้กำหนดเกณฑ์การประเมินภาระงานแต่ละประเภทอย่างชัดเจนและแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อน

5. การอภิปรายผล

เมื่อผู้สอนได้ทำการออกแบบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มในรายวิชาการอ่านภาษาจีนด้วยรูปแบบ ADDIE MODEL แล้วได้ผลสรุปดังนี้

5.1 รูปแบบของADDIE MODEL เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการอ่านภาษาจีน เนื่องจากมีขั้นตอนที่เป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ผู้เรียนและจุดประสงค์รายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จากนั้นจึงนำไปสู่การออกแบบและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน นำไปใช้และประเมินติดตามผล อันเป็นขั้นตอนที่ครบวงจรของการเรียนการสอน

5.2 ผลที่มีต่อผู้เรียน เมื่อนำกระบวนการกลุ่มมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กระตือรือร้นในการเรียนรู้ สังเกตได้จากการแสดงบทบาทสมมติ ผู้เรียนมีการเตรียมชุดการแสดงและอุปกรณ์ประกอบการแสดงเป็นอย่างดี บางกลุ่มแสดงได้สมบทบาทและพัฒนาไปสู่การนำชุดการแสดงไปแข่งขันในการประกวดทักษะภาษาจีนได้ สามารถท่องจำบทพูดภาษาจีนอีกทั้งสื่อสารท่าทางการแสดงให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนเข้าใจได้ ในระหว่างการเล่นละครภาษาจีนดังกล่าว จึงทำให้ผู้เรียนสนุกสนาน ขณะเดียวกัน เมื่อต้องเตรียมอ่านเนื้อเรื่องและ

ห้องบทพูดเป็นภาษาจีน เป็นการฝึกทักษะการอ่านและการพูดให้ผู้เรียนไปด้วย ส่วนการมอบหมายให้ทุกกลุ่มทำ Mind Map บทเรียนก่อนเริ่มต้นสอนนั้น ทำให้ผู้เรียนได้อ่านบทความแบบจับใจความสำคัญ และเดาคำศัพท์ไปด้วย เป็นการฝึกผู้เรียนให้เข้าใจเนื้อหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นทักษะจำเป็นสำหรับการอ่านบทความทุกประเภท แม้ว่าในช่วงแรกๆ ผู้เรียนจะยังจับใจความสำคัญเพื่อเขียน Mind Map ได้ไม่ค่อยดีนัก แต่หลังจากได้ทำซ้ำหลายหนและผู้สอนชี้แนะ สังเกตได้ว่าแต่ละกลุ่มมีพัฒนาการในการอ่านจับใจความได้ดีขึ้นการวาดรูปและระบายสีสีสันสวยงามใน Mind Map ทำให้ผู้เรียนได้ผ่อนคลายในการเรียน เห็นได้ว่าบางกลุ่มยังวาดรูปประกอบแบบฝึกหัดด้วย แสดงว่าผู้เรียนมีความสุขในการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jiqin (2014) ที่เคยทำการวิจัยการนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือเป็นกลุ่มไปใช้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นในการเรียนวิชาภาษาจีน พบว่าเหมาะกับนักศึกษาไทย ที่ชอบทำงานเป็นทีม และรู้สึกสนุกสนานที่ได้ทำงานกับเพื่อน หรืองานวิจัยของ Naiting (2012) ซึ่งนำการสอนแบบร่วมมือเป็นกลุ่มไปใช้ในรายวิชาการพูดภาษาจีนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แล้วพบว่านักศึกษาช่วยกันทำงาน ทำให้บรรยากาศคลั่งสนุกสนาน เมื่อสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีการวัดและประเมินผลซึ่งมีคะแนนมาจากสองส่วนคือ ของอาจารย์และของเพื่อนกลุ่มอื่น ก็พบว่าผู้เรียนเห็นด้วยกับวิธีดังกล่าวว่ายุติธรรมดี เพราะผู้สอนอธิบายเกณฑ์ประเมินชัดเจน และผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วย และเมื่อจบภาคการศึกษาแล้ว

5.3 การประเมินผลการสอนรายวิชานี้พบว่า ผลสะท้อนกลับได้รับการประเมินเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมากทุกด้าน ทั้งเรื่องการเตรียมการสอน การชี้แจงจุดมุ่งหมายในการสอน การกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้

6. บทสรุป

บทความวิจัยนี้มุ่งศึกษาการออกแบบวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาจีน และอภิปรายกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ ADDIE MODEL ในการนำวิธีการเรียนรู้แบบกลุ่มมาใช้ในชั้นเรียนวิชาการอ่านภาษาจีน หลังจากได้นำรูปแบบการเรียนรู้นี้ดังกล่าวมาใช้พบว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มเหมาะสมกับห้องเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก ทำให้ผู้เรียนได้ช่วยกันเรียนรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน และส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เนื่องจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในห้องเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้ชี้แนะ และจัดเตรียมภาระงานเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง แต่ขณะเดียวกันการเรียนรู้แบบกลุ่มอาจมีปัญหาบ้างที่ผู้เรียนบางคนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการทำงาน แต่กลับได้คะแนนเท่ากับคนอื่น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้สอนต้องตระหนักและพยายามให้สมาชิกในกลุ่มได้แบ่งภาระงานกันทำอย่างเสมอภาคด้วยการให้จำนวนภาระงานที่ไม่น้อยเกินไป เช่น หากให้ทำแบบฝึกหัดเป็นกลุ่ม ควรให้ทำหลายแบบฝึกหัด จะได้ไม่เกียจงานกันทำ ตลอดจนการควบคุมเวลาให้แต่ละกลุ่มทำงานเสร็จทันเวลา

7. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ Prof. Peng Yilin อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเป็นพิเศษ ที่ช่วยกรุณาदान์โหลดเอกสารภาษาจีนตามความต้องการของผู้วิจัย หรือรับฝากชื่อหนังสือภาษาจีนเพื่อใช้ในการทำการวิจัยหรือใช้ในการเรียนการสอน อีกทั้งรู้สึกขอบคุณสำหรับคำแนะนำและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจากอาจารย์อัญชลีผู้เป็นทั้งรุ่นพี่และกัลยาณมิตร

8. เอกสารอ้างอิง

ทศนา แวมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Water D., & Lou C. (2001). Transforming a Teacher Education Method Course through Technology: Effect on Pre-service Teacher Technology Competency . [online] . Available from

http://www.idetportfolio.com/uploads/7/2/2/5/7225909/thesystematicdesignofinstruction_evaluation.pdf

Jiqin, S. (2014). An Study on the Implementation of Cooperative Learning Team in Thailand Khonkean University Chinese 's Teaching. Master's Thesis, Department of Teaching Chinese as the Foreign Language, Zhejiang Univers

Kruse, K. (2002). Introduction to Instructional Design and the ADDIE Model. [online] . Available from

<http://docshare01.docshare.tips/files/12024/120247130.pdf>

Naiting, N. (2012). An Experimental Study of Cooperative Learning Model in Thai Students' Oral Chinese Teaching. Master's Thesis, Department of Teaching Chinese as the Foreign Language, Jilin University.

RA. Reiser. & Dick, W. (1996). Instructional planning: A guide for teacher. [online]. Available from www.eric.ed.gov/id=EJ479781

Tang, W. (2012). *The Concepts of Methods in Cooperative Learning*. Beijing. China People Press.

Xiaotang, C. (2014). *The Cooperative Learning models in Chinese Teaching*. Beijing. Higher Education Press.